

Bilag 2.

De samvirkende Fagforbund
i Danmark.

København K., den 4. April 1917.

Til Indenrigsministeren.

Efter at de samvirkende Fagforbund nu har modtaget en Række Klager fra Organisationer, hvis Medlemmer er drevet ud i hel eller delvis Arbejdsløshed, tillader vi os herved paa Organisationernes Vegne at anmode Ministeren om Opmærksomhed overfor denne vigtige Sag.

Blokade-Situationen har direkte medført Arbejdsløshed for en Mængde Arbejdere, saaledes for Søfolk og Havnearbejdere og indirekte af samme Aarsag for en Mængde Kuske, Toldbodarbejdere og Arbejds mænd.

Dernæst har Regeringsforanstaltninger berøvet forskellige andre Arbejdergrupper Adgangen til Erhverv saaledes: Brønderiarbejdere, Kelnere, Restaurationsarbejdere o. fl.

Hertil kommer nu endvidere, at Tilførslerne af Brændsel og Raastoffer til industrielt Brug, i de sidste Maaneder har været utilstrækkelige til Opretholdelse af fuld Drift i alle Virksomheder, og følelige Indskrænkninger i Arbejdstiden er derfor foretaget, ligesom Arbejderantallet er indskrænket i flere Bedrifter. — Vi nævner specielt Tekstilindustrien, som allerede har over 1000 Arbejdere uden Beskæftigelse, og der er Udsigt til, at den største Del af Faget i den nærmeste Fremtid vil blive helt eller delvis ramt af Arbejdsløshed, idet Spindrierne ikke har kunnet skaffe fornøden Bomuld.

Saadanne Standsninger vil imidlertid blive skæbnesvangre for Fagene Udøvere. Arbejdsløshedskasserne i forskellige Fag vil ikke være i Stand til at yde Understøttelse i lang Tid og maa derfor indstille Virksomheden, hvis der ikke bringes Hjælp fra Staten. Det er imidlertid ikke blot denne Vanskelighed for Arbejdsløshedskasserne, under ekstraordinært omfattende Arbejdsløshed, vi ønsker at paapege, men ogsaa Medlemmernes Stilling er uhyre vanskelig under den herskende Forhold, selv om Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetales.

Alle Fornødenheder: Føde, Klæder, Husly, er steget i Pris til en uanet Højde og Arbejderhjemmene maa under disse Forhold imødesee Katastrofen, hvis der ikke snarest ydes ekstraordinær Hjælp.

For de helt arbejdsløse, der har mistet Beskæftigelsen af en af de nævnte Grunde, mener vi, at der foruden Arbejdsløshedsunderstøttelsen maa stilles Midler til Raadighed fra Staten, saaledes at de opnaar saa store Dagpenge, at det er muligt for dem at skaffe sig Livsfornødenheder trods den herskende Dyrtdid, thi vi maa anse det for en Samfundspligt at sikre Livsopholdet for dem, der berøves Adgangen til Erhverv uden egen Skyld.